

МД

Весник

**ДЕСЕТ ГОДИНА ОД УСВАЈАЊА КОНВЕНЦИЈЕ О ПРАВИМА
ОСОБА СА ИНВАЛИДИТЕТОМ**

**РФЗО ОБЕЗБЕДИО НАЈСКУПЉИ ЛЕК НА СВЕТУ
ЗА ДЕЦУ СА СМА**

**САВЕЗ ДИСТОФИЧАРА СРБИЈЕ - ВЕСНИК МД - БР. 80
ПРОЛЕЋЕ/ЛЕТО 2018.**

Весник МД

лист за питања
лица са мишићном
дистрофијом и сродним
неуромишићним обољењима

Издавач и оснивач:
Савез дистрофичара Србије

За издавача:
Предраг Бакић

Издавачки савет:
Драгана Малушев,
Борка Рајишић,
Александра Ђорђевић,
Добрила Нашпалић,
Слађана Раденковић

Главни и одговорни уредник:
Иванка Јовановић

Помоћник уредника:
Др Здравко Шорђан

Редакција:
Мира Вукашиновић,
Јелена Милошевић,
Гордана Стојановић,
Др Дамјан Татић

Сарадници:
Јулијана Чаталинац
Чедомир Циновић
Ирена Павловић
Марија Радовановић

Дизајн и техничко уређење:
Иванка Јовановић

Дизајн корице:
Драгана Мишовић

Адреса редакције:
Савез дистрофичара Србије
Ул. Димитрија Туцовића 23
11 000 Београд
Тел/факс: 011/2455-184

Е-mail:
savezdistroficara@mts.rs

Сајт:
www.distrofija.rs

Штампа:
Штампарија "3Д графика"
Ул. Малише Атанацковића, Ужице
Тел/факс: 031/ 521-683

Тираж:
1.500 примерака

ЦИП - Каталогизација у
публикацији
Народна библиотека Србије, Београд:
061.2(497.11):616.74-007.23

Лист излази тромесечно
ISSN 2406-1816=Весник МД
COBISS.SR-ID 238243079
Бесплатан примерак

Штампање овог броја
финансијски је омогућило
Министарство за рад, запошљавање,
борачка и социјална питања

Поштовани читаоци,

Пред вама је број са најзначајнијим догађајима из претходног периода. На страницама Весника 80 пронаћи ћете информације поводом обележавања 10 година од усвајања Конвенције УН о правима особа са инвалидитетом под мотом „Пут ка пуној промени“, информације са одржане редовне изборне Скупштине Савеза, као и друге најзначајније активности везане како за рад СДС-а, тако и организација из наше мреже претходних месеци, али и разне друге догађаје који су обележили овај период, укључујући активности на националном и на међународном плану.

Посебно скрећемо пажњу на текст о почетку примене револуционарне терапије за децу оболелу од спиналне мишићне атрофије. Најскупљи лек на свету који лечи спиналну мишићну атрофију од почетка јула има и Србија. Терапију, која годишње по једном пацијенту кошта 540.000 евра, обезбедио је Републички фонд за здравствено осигурање за 17 деце која болују од ове ретке болести.

У нади да ћемо у наредним издањима објављивати више текстова са првим резултатима примене ове нове и по свему судећи обећавајуће терапије, свима шаљемо оптимистичне поруке за остатак лета!

Иванка Јовановић

САДРЖАЈ

4 ИЗ РАДА САВЕЗА: Одржана редовна изборна Скупштина СДС-а

6 ИСТРАЖИВАЊА: Из чега се састоји добра персонална асистенција?

9 ИСТРАЖИВАЊА: Јачање људских права и сузбијање дискриминације

13 КОНФЕРЕНЦИЈА: 10 година од ступања на снагу Конвенције УН о правима особа са инвалидитетом

16 МЕЂУНАРОДНЕ АКТИВНОСТИ: Социјална економија - централна тема 6. састанка ЈЦЦ-а у Броселу

18 ЗДРАВСТВО: РФЗО обезбедио најскупљи лек на свет

20 ИЗ РАДА ОРГАНИЗАЦИЈА: Краљево, Београда, Ужице, Смедерево

Редовна изборна Скупштина Савеза дистрофичара Србије

У складу са Статутом Савеза, одржана је редовна изборна Скупштина Савеза дистрофичара Србије, 10. маја 2018. године у хотелу „Еурогај“ у Крагујевцу.

Након верификације мандата чланова Скупштине и њихових заменика, односно конституисања Скупштине, уследио је рад по тачкама

дневног реда седнице и избори за органе у СДС: Управног одбора, Надзорног одбора, председника и потпредседника СДС-а и чланове Статутарне комисије.

Чланови Скупштине Савеза за председника Скупштине - Управног одбора СДС су по други пут изабрали Предрага Бакића, а други ман-

дат је, такође, потврђен и Радовану Павловићу као потпредседнику Савеза.

За чланове Управног одбора највише гласова добили су:

1. Предраг Бакић, УДЗО Ужице, по функцији - председник

2. Радован Павловић, УДМО Чачак, по функцији - потпредседник

3. Срђан Чикара, УД Београд

4. Владо Додић, УДГС Смедерево

5. Крсто Марковић, СД Војводине

6. Драган Баћановић, УДМО Шабац

7. Драгана Петровић, УДЈО Лесковац

Предраг Бакић

На седници су једногласно изабрани чланови Надзорног одбора и то: **Александар Ђирић, Зоран Николић и Предраг Ђирић.**

Није било дилеме ни приликом избора чланова Статутарно - правне комисије коју чине Драгана Малушев, Гордана Стојановић и Марина Савовић.

Такође, на седници Скупштине је донета одлука да представници Савеза дистрофичара Србије у Националној организацији особа са инвалидитетом буду Александра Пановић, Дамјан Татић и Предраг Бакић.

Драгана Малушев

**РЕЗУЛТАТИ ИСТРАЖИВАЊА
“ПЕРСОНАЛНА АСИСТЕНЦИЈА КОЈОМ РУКОВОДЕ КОРИСНИЦИ
У ЕВРОПСКОЈ УНИЈИ”**

Из чега се састоји добра персонална асистенција

Европска мрежа за самостални живот - ЕНИЛ спровела је истраживање у периоду од 19. јануара до 4. марта 2018. године у склопу пројекта “Персонална асистенција којом руководе корисници у Европској унији”, који је водио Теодор Младенов у оквиру Фонда Марије Кири. Пројекат је истраживао персоналну асистенцију у Европи из перспективе филозофије самосталног живота, социјалног модела инвалидности и (критичних) студија инвалидности уопште.

Анкетирање је спроведено онлајн, употребом гугл формулара и платформе. Информације о анкети послате су путем и-мејла и ЕНИЛ-овог билтена на укупно 1.968 адреса. У тој групи су 683 појединачних и чланова организација ЕНИЛ-а, плус 1.295 пријављених на ЕНИЛ-ов билтен који нису чланови. Пошто су многи заговара-

чи самосталног живота у Европи повезани са ЕНИЛ-ом или као чланови или су пријављени на билтен, претпоставља се да становништво које је обу-

хваћено истраживањем представља Европски покрет за самостални живот.

Враћено је 54 попуњена упитника. Корисници персоналне асистенције чине велику већину међу испитаницима, са 35 особа (65%) које су се идентификовале као "корисници персоналне асистенције", 15 (28%) које су се изјасниле да је не користе, а 4 (7%) их се није изјаснило. Педесет двоје испитаника (96%) изјавили су да су "повезани са организацијом активном у области инвалидности", а 34 (63%) описало је своју организацију као организацију "коју воде и контролишу корисници персоналне асистенције".

Учесници су из великог броја европских земаља, с тим да их је мало више из Уједињеног краљевства и Југоисточне Европе, а нема испитаника из појединих крајева Средње Европе. Од 48 испитаника који су открили из које су земље, једна особа је навела Индонезију, а 47 особа навело је 21 европску земљу:

Јерменију, Аустрију, Белгију (3 испитаника), Бугарску (4 испитаника), Естонију, Француску (2 испитаника), Грчку (4 испитаника), Мађарску (4 испитаника), Ирску, Италију, Луксембург, Малту, Црну Гору (2 испитаника), Норвешку (3 испитаника), Холандију (2 испитаника), Румунију (2 испитаника), Србију (3 испитаника), Швајцарску и Уједињено краљевство (8 испитаника).

ОРИГИНАЛАН ТЕКСТ МОЖЕ СЕ ПРЕУЗЕТИ НА:

[HTTP://ENIL.EU/NEWS/WHAT-IS-GOOD-PERSONAL-ASSISTANCE-MADE-OF-FIRST-LOOK-AT-THE-ANSWERS/](http://enil.eu/news/what-is-good-personal-assistance-made-of-first-look-at-the-answers/)

Истраживање је било више консултативног, него истраживачког карактера – циљ је био да се чују искуства корисника персоналне асистенције и њихових савезника у покрету за самостални живот у Европи и око њега, а не да са статистичком прецизношћу идентификује перцепција одређене групе. Ипак, резултати се могу сматрати репрезентативним ставовима циљне популације, у оквиру одређених граница (статистички гледано, маргина грешке је 11% на нивоу поузданости од 90%, под претпоставком случајног узорковања). Што се тиче "ваљаности" и "поузданости" истраживања, упитник је сачињен након што је "пилотиран" преглед литературе уз помоћ колега из ЕНИЛ-а.

Детаљнија и потпуна анализа резултата истраживања биће објављена ускоро и подељена путем билтена ЕНИЛ-а.

Да би се корисницима омогућио избор и контрола, шема персоналне асистенције треба да обезбеди следеће

- Корисници бирају своје персоналне асистенте
- Асистенти су заштићени одредбама о здравственом осигурању и безбедности
- Процедура жалбе (која омогућава корисницима да оспоре исход процене потреба) непосредна је, транспарентна и не подразумева додатне трошкове за корисника
- Услуга се пружа без обзира на породичну ситуацију (укључујући и брачну)

- Корисници могу задржати асистенцију приликом пресељења у други регион или локалну самоуправу унутар земље

- Корисници услуге имају прилику да се жале на исход процене

- Према шеми, корисник одређује време када ће се пружати асистенција, укључујући асистенцију током ноћи, викенда, празника итд.

- Шема се заснива на филозофији самосталног живота и/или социјалном моделу инвалидности

- Корисници могу отпустити своје персоналне асистенте/киње

- Пружање персоналне асистенције по шеми признато је као (људско, грађанско, социјално) право

Ових десет карактеристика персоналне асистенције добиле су највише оцене (у спроведеном истраживању).

Следећих десет карактеристика персоналне асистенције учесници у студији оценили су као најрестриктивније у смислу избора и контроле:

- Асистенте бирају пружаоци услуге, без учешћа корисника

- Према шеми, асистенција је везана за локацију (на пример, пружа се само код куће корисника)

- Шема се погоршава увођењем мера које ограничавају избор и контролу корисника

- Шема је ограничена "трошковима" и корисници, за које су трошкови подршке већи, усмеравају се на традиционалне услуге (нпр. резиденцијалне установе)

- Шема се користи као изговор за смањење трошкова за "друштвену бригу

- Доносиоци одлука и друге заинтересоване стране (нпр. медији) погрешно схватају, злоупотребљавају или погрешно представљају схему

- Асистентима није дозвољено да обављају послове везане за здравствену заштиту (чак и после овлашћења или одобрења од стране стручњака из области медицине)

- Према шеми, асистентиш имају фиксно радно време (нпр. од 9:00 до 17:00)

- Шема је подвргнута смањењу обима услуге (нпр. услови за добијање услуге су пооштрени, смањен је број сати асистенције, уведено је условљавање, итд.)

- Постоји унапред одређена листа активности које асистенти могу да обављају

Резултати истраживања, између осталог, ће се користити за израду контролне листе пондерисаних карактеристика персоналне асистенције која ће се користити за процену шема персоналне асистенције које постоје. Надамо се да ће такав алат омогућити заговарачима самосталног живота да надгледају персоналну асистенцију и боре се за промене у политици.

Превела:
Драгана Марковић
Центар Живети Успавно,
Нови Сад

ИСТРАЖИВАЊЕ У ОКВИРУ ПРОЈЕКТА

„Јачање људских права и сузбијање дискриминације осетљивих група кроз подршку имплементацији антидискриминационог правног оквира“

- Пројекат је намењен утврђивању индикатора дискриминације у Републици Србији за три друштвене групе: жене, особе са физичким инвалидитетом и старије особе. - Израда индикатора ће Поверенику за заштиту равноправности послужити као алатка за унапређење креирања политика и конкретних активности за сузбијање дискриминације, што у крајњем исходу треба да допринесе унапређењу положаја рањивих друштвених група и смањењу дискриминације.

Фонд за добру управу Владе Уједињеног Краљевства кроз бројне пројекте пружа подршку Републици Србији у спровођењу реформе јавне управе и системског унапређења рада институција Републике Србије.

С тим у вези, у оквиру Фонда за добру управу реализован је пројекат „Јачање људских права и сузбијање дискриминације осетљивих група кроз подршку имплементацији антидискриминационог правног оквира у циљу унапређења заштите

људских права у Републици Србији, кроз подршку активностима Повереника за заштиту равноправности, као независног, самосталног државног органа надлежног за сузбијање и спречавање свих облика дискриминације.

Пројекат је намењен утврђивању индикатора дискриминације у Републици Србији за три друштвене групе: жене, особе са физичким инвалидитетом и старије особе. Израда индикатора ће Поверенику за

заштиту равноправности послужити као алатка за унапређење креирања политика и конкретних активности за сузбијање дискриминације, што у крајњем исходу треба да допринесе унапређењу положаја рањивих друштвених група и смањењу дискриминације.

Индикатори дискриминације засновани су на међународном и националном законодавном оквиру који регулише област људских права и антидискриминације. На почетку

израде индикатора, дефинисано је 10 области друштвеног живота које ће бити обухваћене током истраживања положаја одабраних друштвених група. Анализом резултата истраживања и утврђивањем појаве дискриминације у овим друштвеним областима добиће се релевантни подаци неопходни за дефинисање индикатора дискриминације.

Шта су то индикатори дискриминације?

Индикатор је квалитативна или квантитативна мера која се изводи из серије података који осликавају стање у датој области. У том смислу, индикатори дискриминације представљају скуп информација, било да се односе на догађаје, активности или исходе који указују на присуство дискриминације у друштву.

Зашто су потребни индикатори дискриминације?

Циљ израде индикатора је да се омогући праћење ефеката антидискриминационих политика, као и да се путем мерења изложености грађана дискриминацији допринесе унапређењу јавних политика и одговора друштва на дискриминацију. Индикатори су тако дизајнирани да са једне стране омогућавају идентификацију области живота у којима је дошло до дискриминације, али исто тако указују и на области живота у којима постоји неравноправност грађана.

Кроз анализу ситуација у којима је дошло до дискриминације, индикатори омогућавају идентификацију активности које треба предузети како би се сузбила дискриминација.

Тако, на пример, један од индикатора у области рада и запошљавања, који се односи на проценат особа са инвалидитетом који није могао да учествује у интервјуу за посао због комуникационих или физичких баријера, говори о дискримина-

цији особа са инвалидитетом у поступку запошљавања. Овај индикатор јасно указује на сегмент друштвеног живота у оквиру којег је дошло до дискриминације и у том смислу указује на потребу унапређења и прилагођавања политика запошљавања.

Са друге стране, индикатори обухватају и индикаторе исхода, као што је стопа незапослености, при чему разлика у односу на стопу незапослености по личним својствима указује на неравноправан положај грађана у области рада. Ипак, анализа на нивоу исхода не указује и на процес у којем постоји дискриминација. Тако на пример нижа запосленост грађана са одређеним личним својством може да буде резултат дискриминације и у области запошљавања, али и дуготрајне дискриминације у области образовања, или комбинација оба. Кроз комбинацију ова два нивоа мерења, добија се потпун податак о изложености грађана дискриминацији, што ствара основ развој адекватног одговора друштва на појаву дискриминације.

Доживљена дискриминација - резултати истраживања

Како би се испитао степен изложености грађана дискриминацији, **спроведено је истраживање на узорку од 1.200 грађана**, при чему је повећан узорак особа са инвалидитетом, тако да обухвата и 300 особа са претежно телесним и сензорним сметњама. Истраживање је анкетног типа и реализовано је током маја 2017. године. Како је област запошљавања област у којој се најчешће пријављује дискриминација Поверенику за

заштиту равноправности, она ће бити детаљније приказана.

Резултати спроведеног истраживања указују да се особе са инвалидитетом у највећој мери сусрећу са дискриминацијом на тржишту рада, али да је дискриминација честа и на основу узраста и пола. Дискриминација је у значајној мери присутна приликом тражења посла, при чему је најизраженија по основу инвалидитета, али је значајан број грађана изложен дискриминацији и на основу узраста и брачног и породичног статуса.

Према налазима истраживања, у последње две године међу особама које су тражиле посао, 40% особа није могло да испуни критеријуме услед неког од личних својстава.

Међу особама са инвалидитетом, 50% особа није могло да испуни критеријуме конкурса због инвалидитета, а још додатно 33% због старосног доба.

Дискриминација особа са инвалидитетом је додатно изражена у односу на пружање прилике да учествују у интервјуу за посао. Другим речима, особе са инвалидитетом су скоро седам пута ређе позиване на интервју у односу на остале особе. Током самог интервјуа за посао, 45% особа које су учествовале у интервјуу пријавило је да су током интервјуа постављана питања која се односе на лична својства, а која нису у непосредној вези са квалификацијама и радним местом.

Уколико посматрамо **приступ образовању**, испитана је могућност избора средње и основне школе. Тек 21,7% особа са инвалидитетом наводи да су наставна средства прилагођена особама са инвалидитетом, 61% да су делимично и 17% да нису уопште прилагођена.

Отежан приступ здравству пријављују значајно чешће у односу на остале грађане особе са инвалидитетом (38%). Док негативна искуства са услугама здравства пријављује мање од 5% опште популације, 26% особа са инвалидитетом пријављује да им здравствена услуга није пружена адекватно због личног својства, а 13% да су се запослени у здравству њима обраћали са мање поштовања него према другима.

Области истраживања

Обухваћене су следеће области:

рад и запошљавање, образовање и стручно оспособљавање, социјална заштита, здравље, слобода и безбедност, приступ правди, култура, медији и информисање, учешће у заједници, учешће у политичком и јавном животу и инфраструктура и површине.

Услуге социјалне заштите, иако су потребне свим особама са инвалидитетом, доступне су трећини (30%).

Тешкоће у коришћењу јавног превоза и кретању улицом пријављује 38% особа са инвалидитетом.

Истраживање указује да је у изузетно малом проценту присутна дискриминација по датим личним својствима (пол, инвалидитет и старосно доба) у односу на приступ културним садржајима, учешће у политичком животу и приступ правди.

Ове области треба да буду приоритети у супротстављању дискриминацији у наредном периоду.

Извори података за индикаторе дискриминације

Као извори података за утврђивање индикатора дискриминације могу се користити подаци које прикупљају јавне службе, редовне анкете које спроводи Републички завод за статистику, али исто тако и анкетна истраживања. Како подаци јавних служби најчешће нису класификовани у односу на лична својства, која су основ дискриминације, подаци за утврђивање индикатора дискриминације су пре свега добијени на основу анкетних истраживања спроведених у оквиру овог пројекта. У оквиру овог пројекта организовано је истраживање на одређеном узорку грађана, како би се добили подаци неопходни за дефинисање индикатора дискриминације особа са инвалидитетом, жена и старијих грађана.

НАЦИОНАЛНА КОНФЕРЕНЦИЈА

„10 година од ступања на снагу Конвенције УН о правима особа са инвалидитетом – пут ка пуној промени“

Истом приликом најављено је и покретање пројекта “Аутономија, глас и учешће особа са инвалидитетом у Републици Србији”. Пројекат се реализује у партнерству са Министарством, организацијама особа са инвалидитетом и цивилним друштвом у наредне две године са циљем постизања јачег и равноправнијег уживања људских права особа са инвалидитетом у Републици Србији. Пројекат финансира Партнерство УН-а о правима особа са инвалидитетом (УНПРПД).

Национална конференција “Десет година од ступања на снагу Конвенције УН о правима особа са инвалидитетом - пут ка пуној промени”, заједнички је организована 17. маја у Београду (у хотелу Меропол) од стране Министарства за рад, запошљавање, борачка и социјална питања и УН Тима у Србији, уз велико учешће организација особа са инвалидитетом из целе земље.

Конференцију су отворили Зоран Ђорђевић, министар за рад, запошљавање, борачка и

социјална питања и Стелијана Недера, национални координатор Уједињених нација у Србији, а публици са више од 100 учесника обратиле су се и Стана Божовић, државни секретар Министарства, Сузана Пауновић, директорка Канцеларије за људска и мањинска права, Бранкица Јанковић, повереница за заштиту равноправности и представници организација особа са инвалидитетом и цивилног друштва.

Министар за рад, запошљавање, борачка и социјална

питања Зоран Ђорђевић отарајући националну конференцију је изјавио да Министарство, када је у питању унапређење положаја и заштита права особа са инвалидитетом, посебан акценат ставља на гарантовање равноправности особа са инвалидитетом, на недискриминацију и њихово пуно учешће у друштву.

- Наш задатак јесте да афирмишемо развој инвалидске заштите у оквирима модерне, плуралне социјалне политике, имајући у виду

особу са инвалидитетом као појединца, односно као личност са свим општим и специфичним потребама - рекао је Ђорђевић и додао да особе са инвалидитетом морају да имају једнаке могућности као и особе без инвалидитета, а пре свега да имају право на различитост.

Министар је истакао да најзначајније активности, усмерене на унапређење положаја особа са инвалидитетом у Републици Србији које спроводи Министарство, јесу развијање партнерског односа са удружењима особа са инвалидитетом који се огледа се у финансијској и стручној подршци удружењима која спровode програме у циљу заштите права и унапређења положаја особа са инвалидитетом.

- Од суштинског значаја је да се различити органи власти, локалне самоуправе, цивилни сектор и саме особе са инвалидитетом и њихова удружења још активније укључе у решава-

ЦИЉ НАЦИОНАЛНЕ КОНФЕРЕНЦИЈЕ ЈЕ БИО ДА ПОДВУЧЕ ЗНАЧАЈ И ЕФЕКТЕ КОНВЕНЦИЈЕ УН О ПРАВИМА ОСОБА СА ИНВАЛИДИТЕТОМ И ПРУЖИТИ ПРЕГЛЕД ПРИОРИТЕТА У ПРИМЕНИ КОНВЕНЦИЈЕ У РЕПУБЛИЦИ СРБИЈИ ОД ЊЕНОГ РАТИФИКОВАЊА 2009. ГОДИНЕ. КОНФЕРЕНЦИЈА ЈЕ ТАКОЂЕ ПРУЖИЛА ПРИЛИКУ ПРЕДСТАВНИЦИМА ВЛАДЕ, УЈЕДИЊЕНИХ НАЦИЈА, ОРГАНИЗАЦИЈАМА ОСОБА СА ИНВАЛИДИТЕТОМ И ДРУГИМ ОРГАНИЗАЦИЈАМА ЦИВИЛНОГ ДРУШТВА ДА РАЗМЕНЕ МИШЉЕЊА И САГЛЕДАЈУ УТИСКЕ О ПОСТИГНУЋИМА У ПРИМЕНИ КОНВЕНЦИЈЕ, КАО И О ДАЉИМ КОРАЦИМА, ПОСЕБНО УЗИМАЈУЋИ У ОБЗИР ПРЕПОРУКЕ КОЈЕ ЈЕ РЕПУБЛИКА СРБИЈА ДОБИЛА ОД КОМИТЕТА УН ЗА ПРАВА ОСОБА СА ИНВАЛИДИТЕТОМ У 2016. ГОДИНИ.

ње проблема са којима се особе са инвалидитетом суочавају у савременом свету - истакао је министар Ђорђевић.

Поред унапређења нормативног оквира, кроз усвајање нових и измену постојећих прописа којима се уређује положај особа са инвалидитетом, Република Србија једна од 177 зема-

ља чланица УН-а која је још 2009. године усвојила Закон о потврђивању Конвенције о правима особа са инвалидитетом, али и једна од 92 земље које су усвојиле и Закон о потврђивању Опционог протокола уз Конвенцију о правима особа са инвалидитетом.

- Сви политички напори председника Александра Вучића и Владе Републике Србије усмерени су ка стварању једнаких прилика за све њене грађане без разлике, а борба против дискриминације на етничкој, верској, полној или старосној основи, као и на основу физичког изгледа и инвалидитета, и у годинама које долазе биће један од наших најважнијих задатака чијем смо извршењу приступили са пуно пажње и посвећености - поручио је Ђорђевић.

Истом приликом најављено је и покретање пројекта **“Аутономија, глас и учешће особа са инвалидитетом у Републици Србији”**. Пројекат се реализује у партнерству са Министарством, организацијама особа са инвалидитетом и цивилним друштвом у наредне две године са циљем постизања јачег и равноправнијег уживања људских права особа са инвалидитетом у Републици

НА КОНФЕРЕНЦИЈИ СУ У ОКВИРУ ВИШЕ ПАНЕЛА ГОВОРИЛИ И МИЛАН МАРКОВИЋ, ШЕФ ПРОГРАМА ЉУДСКИХ ПРАВА У УН СРБИЈА, АЛИ И ПРЕДСТАВНИЦИ ОРГАНИЗАЦИЈА ОСОБА СА ИНВАЛИДИТЕТОМ - ИВАНКА ЈОВАНОВИЋ, ДАМЈАН ТАТИЋ, ЉУПКА МИХАЈЛОВСКА, ГОРДАНА РАЈКОВ, МИХАИЛО ГОРДИЋ И ДРУГИ. ОНИ СУ ДАЛИ ОСВРТ НА ПОЈЕДИНЕ ОБЛАСТИ ИЗ КОНВЕНЦИЈЕ И НА ЊИХОВУ ПРИМЕНУ У ПРАКСИ, УКЉУЧУЈУЋИ И ИЗАЗОВЕ У ВЕЗИ ДАЉЕ ХАРМОНИЗАЦИЈЕ КАКО ДОНЕТИХ, ТАКО И НОВИХ ПРОПИСА НА КОЈИМА ТЕК ТРБА ДА СЕ РАДИ.

Србији. Пројекат финансира Партнерство УН-а о правима особа са инвалидитетом (УНПРПД).

Закључци конференције послужиће као основа за даље пројектне активности које подржавају Партнерство УН-а о правима особа са инвалидитетом (УНПРПД). Ове активности су део Оквира за развојно партнерство између Владе Републике Србије и Тима УН-а у

Србији, у складу са Агендом УН 2030 (посебно са циљевима 5, 10 и 16) и процесом приступања Европској унији (поглавља 19 и 23).

САСТАНАК ЗАЈЕДНИЧКОГ КОНСУЛТАТИВНОГ ОДБОРА У
БРИСЕЛУСоцијална
економија –
централна тема
састанка

Шести састанак Заједничког консултативног одбора (ЗКО) одржан је у Бриселу 12. априла 2018. године. Састанку је, као стална чланица тела, присуствовала и Иванка Јовановић, стручна сарадница Савеза дистрофичара Србије и извршна директорка НООИС-а.

На заседању, чланови ЗКО расправљали су о тренутном стању и раду који је пред Србијом у процесу приступних преговора са ЕУ. Проценили су степен усвојености стандарда ЕУ у областима социјалне економије и социјалних предузећа у Србији, и одржали су јавно слушање на тему учешћа социјалних партнера и других организација цивилног друштва у раду на примени Програма економских реформи (ЕРП) и Програма реформи политике запошљавања и социјалне политике (ЕСРП).

У првом делу заседања, у оквиру сесије на тему - **Тренутно стање у погледу односа Србије и ЕУ и процес приступања**, састанку је присуствовала и Ана Хрустановић, шеф Мисије Републике Србије

Ана Хрустановић, шеф мисије при ЕУ у Бриселу

при ЕУ, која је веома активно учествовала у дијалогу.

Након представљања заједничког извештаја обе стране о стању социјалне економије у Србији, у поподневном делу одржана је трећа сесија на тему: **Укљученост социјалних партнера и других организација цивилног друштва у изради програма економских реформи**. У овом блоку, говорили су Наташа Вучковић, генерални секретар Центра за

демократију и Петер Полајнар из Европске комисије, одељења за Србију.

Чланови ЗКО су истакли да су задовољни чињеницом да је, у периоду који је прошао од последњег састанка (октобар 2017. године), Србија отворила Поглавље 6 (Право привредних друштава) и Поглавље 30 (Спољни односи). Заједно са ова два, број отворених поглавља је дванаест, од којих су два већ привремено затворена.

Чланови ЗКО још једном су поручили органима власти Србије и ЕУ да одржавају континуитет у састајању и процени свих прелазних мерила, а посебно оних у вези са владавином права у Поглављима 23 и 24 која су неопходна за напредак преговора о приступању ЕУ. Подједнако је наглашена и потреба да се настави са праксом сврсисходне укључености представника цивилног друштва, као и социјалних партнера, у сва релевантна поглавља и фазе преговора у приступању.

ЗКО је током заседања позвао српску владу да на националном нивоу оформи радну групу за социјално предузетништво која би окупила све релевантне заинтересоване стране у конструктиван дијалог. Ова радна група успоставила би општи оквир за развој социјалног предузетништва, формулисала би стратегију развоја социјалног предузетништва у Србији и континуирано пратила квалитет и степен обучавања социјалних предузетника. На локалном нивоу, ЗКО верује да је неопходно формирати регионалне центре за пружање подршке социјалном предузетништву, који би пружали конкретну подршку локалним властима у препознавању улоге социјалних предузећа. Ови центри такође би требало да буду подршка социјалним предузећима у јачању њихових капацитета и успостављању партнерства са јавним и приватним сектором.

Такође, чланови ЗКО позвали су српске власти да усвоје Закон о социјалној економији као приоритетно питање, јер је доказано да социјална предузећа у значајној мери доприносе решавању питања као што су социјална и радна инклузија најугроженијих и најрањивијих група.

На крају заседања, ЗКО је позвао своје копредседнике да заједничку декларацију која је том приликом усвојена проследи Савету за стабилизацију и придруживање између Европске уније и Србије, Парламентарном одбору за стабилизацију и придруживање између Европске уније и Србије (ПОСП), Европској служби за спољне послове (ЕССП), Европској комисији и Влади Републике Србије.

Следећи састанак ЗКО-а, који ће се одржати у Србији у другој половини 2018. године, бавиће се питањима једнаких могућности и смањења неједна-

кости у српском друштву, као и омогућавање грађанског простора.

ЗКО је изразио задовољство што је Србија препозната као једна од два водећа кандидата у региону Западног Балкана и позвао органе српске власти, као и институције Европске уније, да чине напоре и даље предузимају све активности које би довеле до успешног приступања Србије Европској унији до 2025. године.

Заједнички консултативни одбор цивилног друштва између Србије и ЕУ (ЗКО) је једно од тела успостављених у оквирима Споразума о придруживању и стабилизацији између Европске Уније и Србије. ЗКО даје прилику организацијама цивилног друштва са обе стране да прате напредак Србије према Европској унији и да усвајају препоруке за Владу Србије и ЕУ институције. ЗКО под цивилним друштвом подразумева удружења послодавца, синдикате и остале економске, социјалне и грађанске интересе.

ЗКО је састављен од осамнаест чланова, девет са сваке стране, представљајући Европски економски и социјални Комитет и цивилно друштво Србије. У тренутном сазиву, ЗКО копредседавају Јонут Сибјан, члан Европског економског и социјалног Комитета, и извршни директор Фондације за развој цивилног друштва Румуније и проф. Др Зоран Стојиљковић, председник Уједињених гранских синдиката „Независност“.

РФЗО обезбедио најскупљи лек на свету

Пацијенти за њега дају 540.000 евра, а сада ће 17-оро деце бити лечено бесплатно

Најскупљи лек на свету који лечи спиналну мишићну атрофију од пре две недеље има и Србија. Терапију, која годишње по једном пацијенту кошта 540.000 евра, обезбедио је Републички фонд за здравствено осигурање за 17 деце

која болују од те ретке болести.

За годину дана откад је лек Спинраза у комерцијалној употреби, показало се да у потпуности зауставља прогресију болести, те се родитељи надају да ће помоћ државе ускоро стићи и до одраслих

оболелих пацијената.

Спинразу још зову и генетски убица деце број 1, а лек је стигао у Србију само годину и по дана пошто је одобрен најпре у Америци, потом и у Европи.

- **Када се лек прими на време и када се на време успостави дијагноза, чак и код најгорег типа - тип 1 - уколико дете одмах по рођењу прими лек, то дете се развија апсолутно нормално, без било каквих знакова болести** - каже Оливера Јововић, мајка дечака оболелог од СМА.

Већ у осмом месецу му је успостављена дијагноза - спинална мишићна атрофија тип 2.

- **Он не може да хода, никад није ни ходао. Још увек се самостално храни, још увек самостално дише и то је оно што је мени као родитељу и најважније, да тако и остане** - додаје Оливера.

Нажалост, код оболелих од СМА прво страдају мишићи, потом органи за варење и дисање.

Родитеље седамнаесторо деце у Србији, педијатријског узраста, који ће ускоро примити

своју прву дозу од укупно шест колико се прима прве године неће коштати лек ни један динар. А само једна доза у Европи кошта 90.000 евра.

- **У овом тренутку комисија РФЗО је одобрила терапију за 17 педијатријских пацијената. Према мишљењу струке, на основу достављене документације, ради се о најмлађим пацијентима и најугроженијим. Републичком фонду је достављено још захтева за лечење педијатријских пацијената, укупно их је 32, а очекујемо и достављање документације и за одрасле пацијенте, и они ће се такође разматрати у наредном периоду у складу с мишљењима струке и расположивим финансијским средствима** - каже за Јована Миловановић, директорка сектора за лекове и фармакологију РФЗО.

Спинална атрофија мишића тако је постала 19. по реду ретка болест која се у Србији лечи новцем из буџета.

Краљево
Пише: Милица Јелић

„КРАЉЕВО – ГРАД БЕЗ БАРИЈЕРА“

Народни музеј у Краљеву на мапи приступачности

Захваљујући донацији „Телекома“, који је краљевачком Народном музеју обезбедио тзв. „гусеничара“, убудуће ће особе са инвалидитетом и тешко покретне особе, моћи у ову установу и на њен спрат, што до сада практично није било

могуће због високог степеништа на улазу, а непремостивог степеништа у два нивоа у самој установи.

Радост у оку и осмех на лицу Весне Костић из Удружења дистрофичара Краљево, зато што први пут на спрату

краљевачког Народног музеја може да погледа сталну поставку историје свог града.

Све то омогућено је захваљујући донацији компаније „Телеком Србија“ а. д. Београд, која је у фебруару ове године Народном музеју у

Краљево
Пише: Милица Јелић

Краљеву обезбедила вредну донацију - гусеничара «Антано» за лица са инвалидитетом и тешко покретне особе, које је за потребе донације испоручила ортопедија «Нови живот» из Београда.

- Ја сам данас први пут ушла у Народни музеј. За нас је ово знак брисања баријера, јер значи да смо постали видљиви и да живимо са вама, а не поред вас – поручила је Весна Костић из Удружења дистрофичара Краљево.

Удружење дистрофичара Краљево заједно са Унијом организација особа са инвалидитетом започело је низ заговарачких активности оријентисаних на унапређење физичке и информационе приступачности јавног живота особама са различитим видовима инвалидитета. Мото овогодишњих залагања организација особа са инвалидитетом је „Краљево – град

без баријера“. Надамо се да је приступачност Народног музеја пример добре праксе и друштвене одговорности која ће обележити године које долазе како би град Краљево истински и постао град без баријера, а њени грађани равноправни у доступности културних, спортских и других садржаја без обзира на различитости.

Краљево
Пише: Милица Јелић

ПРИМЕР ВОЛОНТЕРСКЕ АКЦИЈЕ

Шетња историјом града Краљева

Удружење дистрофичара Краљево-Рашки округ, Унија организација особа са инвалидитетом у Краљево и удружење грађана "Позитивна омладина" организовали су шетњу историјом Краљева на рути од Трга Српских ратника или популарног "Милутина" до крајњег одредишта Народног музеја, који се однедавно налази на мапи приступачности града Краљева.

Акција је организована као пример да за сјајне активности није потребан новац, већ добра воља појединаца. Умрежене организације дошле су на идеју да споје лепо и корисно, а бесплатно. Историчар је водио кроз градску историју све присутне госте, а гомила се

увекћавала, јер акција није организована само за особе са инвалидитетом, већ за све грађане који желе да чују нешто више о историји свог града, о улицама којима пролазе и историјској баштини која надвладава наша појединачна бивствовања. У том смислу, акција је у духу инклузије и афирмативног представљања организација особа са инвалидитетом, што је преко потребан инструмент заговарачких способности инвалидског покрета.

Дестигматизовање инвалидитета могуће је кроз овакве и сличне активности. Особе са инвалидитетом морају бити видљивије на улицама, у јавном и друштвеном животу, у медијима, у политичким партијама, међу запосленим..., како би њихове потребе биле видљивије и тако вршио утицај на доносиоце одлука да стварају услове за бољи квалитет живота.

Вођени идејом да унапређују свакодневни живот својих чланова, приближавајући им културне, забавне, спортске, образовне, здравствене и друге садржаје и активности који су им мање доступне него суграђанима без инвалидитета, оваквом акцијом удружења поручују да особе са

Шетња историјом Краљева

Краљево
Пише: Милица Јелић

инвалидитетом нису грађани другог реда, они живе са нама, а не поред нас. Мисија шетње историјом нашег града од „Милутина“ до Народног музеја Краљево, са нестварним пролећним обрисима сунца, била је један од начина да се особама са инаидитетом понуди конкретан разлог да изађу из својих домова.

У нашем друштву нема довољно сервиса подршке намењених особама са инвалидитетом, па се оне тешко одучују да напусте свој дом, а дешава се да из њега не излазе по неколико месеци, па чак и година.

Социјална радница у Удружењу дистрофичара Краљево-Рашки округ и Унији организација особа са инвалидитетом града Краљева, Милица Јелић, испред организатора, сматра да услове за живот морамо стварати одговорно с обзиром на чињеницу да се инвалидитет може било коме десити, да је последњих година осетан пораст броја деце са

сметњама у развоју, као и стечених инвалидитета, нарочито услед ниских безбедносних стандарда и пораста броја саобраћајних незгода. Сарадња са Војканом Трифуновићем и удружењем «Позитивна омладина» пример је како није потребан новац уколико постоји добра воља да се искористе већ расположиви ресурси друштва, волонтеризам појединаца, добра воља, знања, таленти.

Догађај је протекао у одличном расположењу са нацртом даљих акција и надом да на наредним догађајима ове врсте буде још више особа са инвалидитетом од којих данас неке, можда, једноставно нису имале храброст или оне основне услове да изађу из својих кућа. Срећни због прилике која им је данас пружен, они који су присуствовали организованој шетњи поручују да ће истинска социјална инклузија особа са инвалидитетом бити могућа уколико се обезбеде сервиси подршке (лични пратилац,

персонални асистент, дневни боравци, помоћ у кући за особе са инвалидитетом), уклоне архитектонске баријере на улицама, саобраћајницама, превозу и приступу јавним установама и другим јавним површинама, али и омогући информациона приступачност путем употребе Брајевог писма, тактилних мапа, индукционих петљи, преводиоца за знаковни језик. Више особа са инвалидитетом ће моћи да учествује у друштвеном животу уколико у граду буде тактилних стаза, звучних семафора, уколико ивичњаци буду оборени, а јавне установе, установе културе, спортски објекти, кафићи, банке, поште обезбеде приступачност путем лифтова, рампи, платформи.

Неопходно да се удружења особа са инвалидитетом међусобно повезују и тако користе културне и све друге садржаје које град већ финансира путем јавних позива.

Београд
Пише: Срђан Чикара

Усавршавањем лакше до посла

- Општи циљ програма је унапређење радних компетенција корисника и њихове конкурентности на тржишту рада, као и оспособљавање за самостално коришћење информационо-комуникационих технологија. - У циљу спровођења обуке набављена је неопходна опрема - пет рачунара са мониторима и периферним уређајима, опрема за умрежавање, као и машина за дигиталну колорну штампу.

Захваљујући подршци од стране Секретаријата за социјалну заштиту, Удружење дистрофичара Београда је у периоду од јуна до децембра

2017. реализовало развојни програм под називом „Усавршавањем лакше до посла“.

Програм је обухватао реализацију рачунарских курсева у неколико различитих

нивоа, у складу са интересовањима и потребама корисника - основна обука за рад на рачунару, обука за web дизајн, гра-

Београд
Пише: Срђан Чикара

фички дизајн и рад на машини за дигиталну колорну штампу. У циљу спровођења обуке набављена је неопходна опрема - пет рачунара са мониторима и периферним уређајима, опрема за умрежавање, као и машина за дигиталну колорну штампу.

Општи циљ програма је унапређење радних компетенција корисника и њихове конкурентности на тржишту рада, као и оспособљавање за самостално коришћење информационо-комуникационих технологија. О успеху програма сведочи задовољство полазника, двадесет чланова нашег удружења, који су захваљујући упорности и мотивисаности, стекли знања која ће им омогућити лакше коришћење рачунара у свакодневном и професионалном раду.

Наташа Станисављевић, градска секретарка за социјалну заштиту и Душан Тројановић, председник Удружења дистрофичара Београда

Ужице
Пише: Чедомир Цицовић

Усвојен локални акциони план за унапређење положаја особа са инвалидитетом

На седници Скупштине града Ужица 11.04.2018. године са 45 гласова за и без гласова против усвојен је „Локални акциони план за унапређење положаја особа са инвалидитетом у граду Ужицу за период од 2018-2020. године“.

Уз подршку Националне организације особа са инвалидитетом и Министарства за рад, запошљавање, борачка и социјална питања овај процес започет је још у августу 2017. У октобру је градско веће формирало радну групу коју су чинили представници органи-

зација особа са инвалидитетом, локалне самоуправе, Регионалне развојне агенције и Здравственог центра, као и образовних установа.

Радна група је током вишемесечног рада идентификовала четири приоритетне области у којима је неопходно предузети конкретне акције како би се у наведеном периоду системски унапредио положај особа са инвалидитетом. У питању су следеће области: **приступачност, социјална и здравствена заштита и запошљавање.**

Стручну подршку у изради документа пружио је експерт ангажован од стране НООИС-а.

Сама чињеница да су за овај стратешки документ, од изузетне важности за положај особа са инвалидитетом у Ужицу, гласали сви присутни одборници (представници и позиције и опозиције), довољан је подстрек да уложимо све наше напоре како би се приоритети и акције дефинисане Акционим планом реализовале у пуној мери и у предвиђеним роковима.

Ужице
Пише: Чедомир Цицовић

Пети „Кикини дани“

И ове, као и ранијих година, организована су два конкурса. Један литерарни, намењен ученицима средњих школа из Златиборског округа и један новинарски намењен представницима „седме силе“ са територије целе Србије.

У организацији Удружења дистрофичара Златиборског округа Ужице, у понедељек 19. марта 2018. године уприличено је завршно вече јубиларних, петих по реду Кикиних дана. Већ по традицији ово завршно вече одржава се у простору Градског културног центра Ужице, као једног од ретких установа из области културе, приступачних особама са инвалидитетом.

И ове, као и ранијих година, организована су два конкурса. Један литерарни намењен ученицима средњих школа из Златиборског округа и један новинарски намењен представницима „седме силе“ са територије целе Србије. Оба конкурса имају за циљ промену свести. Први код ученичке и средњошколске популације, која пишући на теме из области инвалидности и читајући те саставе вршњацима, утичу на то да се

размишља на ову тему и да се тиме постепено мења свест код вршњачке, а тиме и код шире популације.

Овогодишње теме на литерарном конкурс у биле су: **„Човек само срцем добро види–суштина је очима невидљива“** и **„Емоције су јефтине–различитост је скупа“**. На конкурс је пристигло дванаест радова, а прве три награде однели су Ужички средњошколци: трећу награду освојила је Јасна Козица из Медицинске школе, друга награда припала је Ани Власоњић из исте школе, а победник овогодишњег, петог по реду литерарног конкурса је ученик Ужичке гимназије Никола Миловановић.

Што се новинарског конкурса тиче, он је, као јединствен у нашој земљи ове године организован по трећи пут. Његов циљ је да се инвалид-

ност као феномен и особе са инвалидитетом као грађани у медијима третирају као равноправи, проактивни потенцијал друштва који има своја права, обавезе и интересе. Тим пре што се управо за такав однос медија према особама са инвалидитетом залагала Тијана Петровић – Кика, којој је ова манифестација и посвећена.

Ове године пристигло је десет радова из три од укупно четири категорије: Интернет новинарство, телевизија и радио. У категорији штампаних медија није било пристиглих радова. А због недовољно квалитетних радова у категорији радио новинарства није додељена награда. Зато је у категорији „Најбољег прилога објављеног на интернету“ награду добила Соња Урошевић из Нишког портала „Мегафон“ за прилог о девојци са инвалидитетом која на креативан начин, кроз технику „декупажа“ изражава своје потенцијале и склоности. У категорији „Најбољег прилога емитованог на телевизији“ награда је припала Зорици Савић из Чачка, запосленој у „Гласу Западне Србије“, а такође и дописници „Прве телевизије“ и телевизије „О2“. Она је награду добила за прилог о Чачанском параолимпијцу Лазару Филиповићу. Уједно, она је као укупни победник конкурса заслужила и статуету „Цвет једнакости“.

Такође традиционална, специјална награда „Цвет једнакости“ која се од почетка додељује заслужним појединцима за унапређење положаја особа са инвалидитетом у нашој локалној заједници, ове године припала је Вујани Илић.

Ужице
Пише: Чедомир Цицовић

Вујана је први председник Удружења инвалида церебралне и дечије парализе још далеке 1977. године и неко ко је далековидо, још пре 20 година, препознао нужност да организације особа са инвалидитетом, само као модерне невладине организације могу да буду успешан сервис својих чланова и заступник њихових интереса, али и кључни гласоговорник ове популације у заједници. У том смислу је и најзаслужнија за ту врсту промене приступа када је о овим организација у Ужицу реч, а самим тим, повратно, и за промену приступа заједнице према особама са инвалидитетом као појединцима и грађанима.

Манифестацију је ове године по традицији подржао Град Ужице. Такође по традицији, награде за победнике литерарног конкурса обезбедила је Тијанина породица, а манифестацију су употпунили својим наступима студенти Педагошког факултета у Ужицу, музичке школе „Арс Нова“, али и чланови удружења особа са инвалидитетом из Ужица у чијим су песничким, глумачким и музичким креацијама, као и увек, наши суграђани који су до последњег места испунили овај посебан простор – могли само да уживају.

А све ово само са једним циљем – да се особе са инвалидитетом прикажу у једном светлу: могућности, истрајности и активности. Али истовремено светлу обојеном бојама свакога од нас појединачно. Јер колико год били заједница, бићемо јаки само ако сами себе прихватимо као различите и другачије у напозитивнијем могућем смислу!

П. Бакић са победницом конкурса за новинаре

Победници литерарног и новинарског конкурса

Ужице
Пише: Чедомир Цицковић

О ТИЈАНИ ПЕТРОВИЋ – КИКИ

**УДРУЖЕЊЕ ДИСТРОФИЧАРА ЗЛАТИБОРСКОГ ОКРУГА,
У ЗНАК СЕЋАЊА НА ТИЈАНУ ПЕТРОВИЋ – КИКУ, ОРГАНИЗУЈЕ МАНИФЕСТАЦИЈУ
„КИКИНИ ДАНИ“.**

**ТИЈАНА ЈЕ БИЛА ДУГОГОДИШЊА ПОРТПАРОЛКА И
АКТИВИСТКИЊА УДРУЖЕЊА.**

**РОЂЕНА ЈЕ 1985. ГОДИНЕ У УЖИЦУ ГДЕ ЈЕ И ЖИВЕЛА И РАДИЛА СВЕ ДО ФЕБРУАРА
2013. КАДА НАС ЈЕ ПРЕРАНО НАПУСТИЛА.**

**ЗАЛАГАЛА СЕ ЗА ПРОМОВИСАЊЕ И УПОТРЕБУ АДЕКВАТНЕ ТЕРМИНОЛОГИЈЕ,
ЗАГОВАРАЛА СОЦИЈАЛНИ МОДЕЛ ИНВАЛИДНОСТИ И ЊЕГОВО СПРОВОЂЕЊЕ
У ПРАКСИ, КАО И ЗА ИНКЛУЗИВНИ ПРИСТУП ОСОБАМА СА ИНВАЛИДИТЕТОМ
У ДРУШТВУ, У ОБЛАСТИ ОБРАЗОВАЊА, ЗАПОШЉАВАЊА, ЗДРАВСТВЕНЕ И
СОЦИЈАЛНЕ ЗАШТИТЕ. ЊЕН ВЕЛИКИ ДОПРИНОС ЈЕ И У ЗАСТУПАЊУ КОНЦЕПТА
ТЗВ. „УНИВЕРЗАЛНОГ ДИЗАЈНА“, КОЈИ СЕ ОДНОСИ НА ПРИСТУПАЧНОСТ
СВИХ ЈАВНИХ ПОВРШИНА И ОБЈЕКТА ОСОБАМА СА ИНВАЛИДИТЕТОМ.**

**РЕЗУЛТАТИ ЊЕНОГ АНГАЖОВАЊА ПРЕВАЗИЛАЗИЛИ СУ ОКВИРЕ
ЛОКАЛНЕ ЗАЈЕДНИЦЕ И ИМАЛИ СУ ВЕЛИКИ УТИЦАЈ НА КОМПЛЕТНО
СРПСКО ДРУШТВО. ДО ДАНА КАДА НАС ЈЕ ПРЕРАНО НАПУСТИЛА,
ФЕБРУАРА 2013. ГОДИНЕ, ТИЈАНА ЈЕ СВАКОДНЕВНО СПРОВОДИЛА СВОЈУ МИСИЈУ
И МИСИЈУ УДРУЖЕЊА - УНАПРЕЂЕЊЕ ПОЛОЖАЈА ОСОБА СА ИНВАЛИДИТЕТОМ И
СТВАРАЊЕ ЈЕДНАКХ МОГУЋНОСТИ ЗА ЊИХ У ДРУШТВУ.**

Смедерево
Пише: Радован Јовановић

ТРИБИНА

Подизање свести средине за прихватање инвалидности

Смедерево
Пише: Радован Јовановић

Једна од низа активности спроведених поводом Недеље борбе против дистрофије, као што су вишедневна изложба стваралаштва лица са дистрофијом, шах, ликовна радионица и друге, одржана је и ова трибина 18. маја 2018. год.

У свечаној атмосфери уз присуство чланова, гостију других удружења (Савеза слепих и удружења родитеља хендикепиране деце), затим члана градског већа Смедерево, господина Станића, приватних предузетника и других угледних грађана, предавање је одржала социолог, Јасна Вермешкић, иначе врстан и веома уважен стручњак у нашој средини.

Она је истакла да смо сви ми, без обзира на разне врсте инвалидности, као и људи без инвалидности, појединци са различитим могућностима, а да наш успех и уклапање у средину зависи од много фактора који често нису и не морају бити у вези са нашим инвалидитетом.

На жалост, често је присутан комплекс ниже вредности код особа са инвалидитетом, па се у неким случајевима чак и чланови њихових породица устежу да прихвате реалност.

Прво правило мора бити да прихватимо реалност и да се не кријемо, не стидимо и будемо видљиви, а друштвена одговорност нам свима налаже флексибилност и помоћ где је потреба.

Треба имати у виду да ће предрасуде увек постојати у већој или мањој мери, али морамо живети у заједница, са потребном толеранцијом према различитостима, јер сви у себи носимо вредности које друштву могу бити драгоцене.

ДЕСЕТ ГОДИНА ОД УСВАЈАЊА
КОНВЕНЦИЈЕ О ПРАВИМА
ОСОБА СА ИНВАЛИДИТЕТОМ

ПРАВО НА ЖИВОТ

ПРАВО НА СЛОБОДУ МИСЛИ

ПРАВО НА РАД

ПРАВО НА ВЕРОИСПОВЕСТ

ПРАВО НА СЛОБОДУ КРЕТАЊА

ПРАВО НА СЛОБОДУ ИЗРАЖАВАЊА

ПРАВО НА ЗАШТИТУ ОД ДИСКРИМИНАЦИЈЕ

ЈЕДНАКОСТ СВИХ ПРЕД ЗАКОНОМ